

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม การเล่านิทานของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
The development of English speaking ability with the story telling activity of the first
year students in teaching English program of Mahamakut Buddhist University Isan
campus

นายแสงอาทิตย์ ไทยมิตร, พระครูปลัดสุราวุฒิ จันทธมโม, ดร และนายถาวร วรบุตร

Saengatit Thaimit, PhrakrupaladSurawut Chandhadhammo, Dr., Thaworn Worabuttara

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, สาขาวิชาพุทธศาสนาปริญา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Author for correspondence : surawutsung@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานและเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม
การเล่านิทาน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 0.24 คิดเป็นร้อยละ
0.81 และหลังเรียนเท่ากับ 23.18 คิดเป็นร้อยละ 77.27 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 เมื่อ
ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษามีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานสมมติอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยกิจกรรมการเล่านิทาน

Abstract

The purposes of this study were to study and compare English speaking ability using
story telling activities of the first year students in teaching English program before and after
the instruction, and to study students' attitude towards teaching English speaking using
storytelling activities. The findings were as follows;

1. The students' pretest and posttest mean scores on English speaking ability were
0.24 or 0.81 percent and 23.18 or 77.27percent respectively. The posttest score was higher
than the criteria of 60 percent and it was significantly higher than that of the pretest.

2. The students' attitude towards teaching English speaking using story-telling
activities was at a very good level.

Key word: The development of English speaking ability using story telling activities

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญใน
การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของ
ชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรีและ
ความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยให้มีสมาธิความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของ
ภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครองได้ดีขึ้น
เพื่อให้สามารถสื่อสาร เข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น อีกทั้งยังสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตได้
อีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 210) ซึ่งสอดคล้องกับ แสงรวี ดอนบัวแก้ว (2558: 22) ที่ได้กล่าวถึง

ความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันแพร่หลายมากที่สุดในโลก ประชากรของโลกประมาณ 1 ใน 6 ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมาย ภาษาจึงเป็นสิ่งเดียวที่จะช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างคนต่างเชื้อชาติ ต่างผิวพรรณ และต่างวัฒนธรรมกัน การเรียนภาษาอังกฤษให้รู้ไว้ถึงขั้นที่สามารถนำมาสื่อความหมายกันได้ ถือเป็นกำไรชีวิตและเป็นคุณสมบัติที่มีค่าอย่างหนึ่งที่จะไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนา เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีความสามารถและประสบการณ์ในวิชาชีพครู มีความพร้อมสำหรับการสอน มีความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้เรียนรู้ตลอดชีวิตให้เป็นผู้เชี่ยวชาญที่สามารถชี้แนะสังคมและบริการวิชาการด้วยการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้แก่ชุมชน อนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นทุกระดับ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะนี้ มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีและหลักการสอน สามารถบูรณาการความรู้ไปสู่กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมและวรรณคดี มีความเข้าใจในโครงสร้างทางภาษา สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหาได้ และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต, ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการวิจัยทางด้านการศึกษาศาสตร์ และสามารถประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ในศตวรรษที่ 21 ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในบริบทของการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์, ผลิตบัณฑิตด้านการสอนภาษาอังกฤษที่มีความเป็นสากล และสำนึกในความเป็นไทย ร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมตระหนักถึงคุณค่าของพระพุทธศาสนา มีจิตอาสาถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนและสังคม, บัณฑิตมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู บนพื้นฐานของหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มีคุณลักษณะของความเป็นครูที่ดี พัฒนางานในวิชาชีพโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เพื่อแก้ปัญหาในการทำงานให้เจริญก้าวหน้า (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2559 : 2559 : 1)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับพื้นที่อื่นๆ ในประเทศไทย ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ เปิดสอนในระดับชั้นอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 จำนวนนักศึกษา 228 รูป / คน จำนวนอาจารย์และบุคลากร 74 รูปคน จากรายงานผลการศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ประจำปี 2560 ปรากฏว่านักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 มีคะแนนจากการทดสอบในรายวิชาโครงสร้างภาษาอังกฤษเฉลี่ยเป็นร้อยละ 35.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ คือร้อยละ 60 จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและค้นคว้ากิจกรรมที่จะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษพบว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน สามารถทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถของตนเองตามบทบาทที่ได้รับในแต่ละครั้ง ดังที่ ดี วาส (De vas, 1991: 6) ได้กล่าวว่า นิทานเป็นกิจกรรมที่ดีกิจกรรมหนึ่งและเหมาะสมสำหรับผู้เรียน เพราะว่ามีส่วนสำคัญในการสอนเรื่องโครงสร้าง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ อีกทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับนิทานยังง่าย เหมาะกับทุกโอกาส และสถานการณ์ต่างๆ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายได้จากกิจกรรมการเล่านิทาน นอกจากนี้ แม้นมาส ขวลิต (2548: 19) ได้อธิบายเกี่ยวกับนิทานว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน เพราะแม้ว่าผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความจริงจากวิทยาศาสตร์แล้ว การเล่านิทานซึ่งมีอยู่หลากหลายรูปแบบและแต่ละแบบนั้นก็มียุคประเภอบสำคัญคือ เน้นสร้างความความสุข และสนุกสนานเป็นสำคัญ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำเอากิจกรรมการเล่านิทาน โดยนำแนวความคิดของ ลิตเติลวูด (Littlewood, 1995:

20-21) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่เรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานทานจะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ ตลอดจนศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมดังกล่าวว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

3. วิธีการนำเนนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่ม 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน และมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่ม 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน ที่เรียนรายวิชา GE3002 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Selection) การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 60-61)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T1	คือ	การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
X	คือ	การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน
T2	คือ	การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

และวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัยดังต่อไปนี้

- 1 แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 แผน ดำเนินการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง
- 2 แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) รายบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นการทดสอบกลุ่ม
- 3 แบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดให้คะแนนของแบบวัดเจตคติตามแบบวัดของลิเคิร์ต (Likert) มีตัวเลือก 5 ระดับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน
 2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จากหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี)(หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2559)

3 กำหนดกรอบเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมที่จะนำออกมาแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน วิธีและเครื่องมือวัดประเมินผล แล้วทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1 Topic
- 2 Time
- 3 Concept
- 4 Objectives
 - 1) Terminal objective
 - 2) Behavioral objective
- 5 Content
- 6 Teaching and learning procedure
 - 1) Pre-story telling
 - 2) While-story telling
 - 3) Post-story telling
- 7 Teaching Materials
- 8 Evaluation

4. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาการสอน ประกอบด้วย 10 เรื่อง คือ 1) The tree and the reed 2) The frog and the ox 3) The lion and the mouse 4) The wolf and the crane 5) Fools 6) The bee and the dove 7) The fox and the crow 8) The hare and the tortoise 9) Jack and the beanstalk 10) The cunning fox and the clever stork

5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล ตามกรอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นและมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (สุวิมล ติรกานันท์, 2548: 148)

+1	เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์
0	เมื่อไม่แน่ใจว่าแผน มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับจุดประสงค์
-1	เมื่อแน่ใจว่าแผนไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. ทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยอีกครั้ง

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่ม 2 จำนวน 10 คน ของโรงเรียนเมืองพลพิทยาคม จังหวัดขอนแก่น และบันทึกอุปสรรคและปัญหาระหว่างเรียน

3. นำอุปสรรคและปัญหามาทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์และนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปดำเนินการทดลองจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

2. ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 10 ข้อ วัดทักษะ 6 ด้าน ข้อละ 5 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 30 คะแนน นำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการสอน และหลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนครบตามจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมดจำนวน 10 แผนแล้ว จึงได้ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน แล้วนำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้การทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 300)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 300)
-----------------------------------	-----------------------------------

เลขที่	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
1	7	2.33	232	77.33
2	5	1.67	225	75.00
3	5	1.67	211	70.33
4	5	1.67	210	70.00
5	5	1.67	220	73.33
6	7	2.33	220	73.33
7	5	1.67	230	76.67
8	5	1.67	220	73.33
9	5	1.67	210	70.00
10	5	1.67	210	70.00
11	5	1.67	220	73.33
12	10	3.33	220	73.33
13	5	1.67	225	75.00
14	5	1.67	224	74.67
15	5	1.67	222	74.00
16	5	1.67	219	73.00
17	5	1.67	222	74.00
18	5	1.67	213	71.00
19	5	1.67	216	72.00

ตารางที่ 1 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 300)		คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 300)	
	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
20	5	1.67	220	73.33
21	5	1.67	220	73.33
22	5	1.67	225	75.00
23	5	1.67	218	72.67
24	5	1.67	219	73.00
25	5	1.67	218	72.67
26	5	1.67	223	74.33
27	5	1.67	220	73.33
28	5	1.67	221	73.67
29	9	3.00	220	73.33
30	5	1.67	224	74.67
31	5	1.67	226	75.33

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 300)		คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 300)	
	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
32	5	1.67	219	73.00
33	9	3.00	230	76.67
\bar{x}	5.52	1.84	220.36	73.45
S.D.	1.33		5.47	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 33 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.52 คิดเป็นร้อยละ 1.84 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 220.36 คิดเป็นร้อยละ 73.45

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

หลังการทดลอง ผู้วิจัยได้หาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ก่อนเรียนและหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังการทดลอง ผู้วิจัยได้หาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยใช้การทดสอบที (One Sample t-test) ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ก่อนเรียนและหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์

ร้อยละ 60

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดที่ร้อยละ 60	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนเรียน	300	180	1.84	1.33	-
หลังเรียน	300	180	73.45	5.47	758.980***
					42.377***

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตอีสาน จำนวน 33 คนมีค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 220.36 หรือร้อยละ 73.45 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตัวอย่างหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองและนำมาคำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขตอีสาน

การวัด	n	\bar{x}	S.D.	ระดับเจตคติ
เจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน	33	4.62	0.30	ดีมาก

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานพบว่าหลังจากที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานนักเรียนมีคะแนนเจตคติโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานอยู่ในระดับดีมาก

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษามีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 0.24 คิดเป็นร้อยละ 1.21 และหลังเรียนเท่ากับ 14.58 คิดเป็นร้อยละ 72.88 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
2. นักศึกษามีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานอยู่ในระดับดีมาก

5.การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขตอีสาน จากผลการศึกษาสามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับดังนี้

1. การศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่า นิทาน ก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลการทดลองในครั้งนี้พบว่า นักศึกษามีคะแนนความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 0.24 คิดเป็นร้อยละ 1.21 และหลังเรียนเท่ากับ 14.58 คิดเป็นร้อยละ 72.88 จะเห็นได้ว่าคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 โดยจากคะแนนก่อนเรียนของนักศึกษาจะเห็นได้ว่า ความรู้พื้นฐานด้าน การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการวิจัยอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษาจำนวน 33 คน ขาดความรู้ด้านคำศัพท์ ด้านโครงสร้างประโยค การออกเสียงที่ผิด ไม่มีความมั่นใจในการพูด จากเหตุผล ดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ แต่หลังจากที่นักศึกษาได้ เรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานแล้วทำให้นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ตรงตามหลักโครงสร้างภาษา ใช้ภาษาได้ตรงตามเป้าหมาย มีความคล่องแคล่วในการ พูด และพูดได้ตรงตามจุดประสงค์สร้างความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง (Oller) ประการสำคัญคือ คะแนน ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนสูงขึ้นมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 72.88 ทั้งนี้เป็น เพราะนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในวิธีการพูดภาษาอังกฤษ สามารถโต้ตอบในหัวข้อที่สนทนาได้อย่าง เข้าใจ สามารถใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิมและคิดสร้างสรรค์แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการพูดรวมถึงการใช้ ภาษาสื่อสารได้อย่างสนุกสนาน ตลอดการเรียนการสอนนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนตามบทบาทที่ได้รับ ทำ ให้การเรียนการสอนมีความสนุกไม่น่าเบื่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ของการวิจัย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะ

ประการแรก ลักษณะสำคัญของการจัดกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่า นิทาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษในเรื่องต่างๆ ตามหัวข้อของภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสถานการณ์ต่างๆ ที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น การเล่าเรื่องราว การร้องขอ และ การสอบถาม เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาและเป็นการฝึกให้นักศึกษามีความคุ้นเคยและสามารถพูด สื่อสารอย่างมีความหมาย ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และการที่นักศึกษาได้ฝึกพูด เป็นกลุ่มทำให้ได้ใช้ภาษาฝึกพูดโต้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ ในนิทาน ทำให้เกิดความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮาเล (Haley, 1987: 295) ได้ศึกษาผลการโต้ตอบในทันทีและการ ใช้ท่าทางในการตอบที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะคิด แรงจูงใจ และความสนใจ เมื่อ ได้รับการสอนท่าทางในการตอบ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการเรียน โดยให้นักศึกษาได้ลงมือกระทำเป็นวิธีการที่ได้ผลในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ และยัง สอดคล้องกับแนวคิดของ ประพนอม สุรัสวดี (2534: 38) กล่าวว่า การเล่านิทานที่ครูผู้สอนใช้ศิลปะ เทคนิค กลวิธีการเล่าที่ดีจะทำให้การเขียนได้ผลดีเป็นส่วนใหญ่ เพราะทำให้ผู้ฟังมีมโนภาพคล้อยตามไปกับผู้เล่าและ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างตั้งใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดจินตภาพในจินตนาการช่วยให้ผู้เรียนจำได้ดี ก่อให้เกิดพลังความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากงานวิจัย สมปอง หลอมประโคน (2544) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ก่อนการเรียนและหลังการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง - พูด ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ด้านการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการ เล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้นักศึกษายังได้รับการฝึกแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ เนื่องจากรูปแบบของการสอนโดย ใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เป็นการนำเสนอสถานการณ์หรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะ ที่แสดง ซึ่งสอดคล้อง กับความหมายของกิจกรรมการเล่านิทานที่นักการศึกษาได้ให้ไว้เป็นแนวคิดของการศึกษา เช่น บอสมมา

(Bosma, 1981: 42) ที่ได้ศึกษาผลการนำนิทานมาใช้ประกอบการสอนโดยทำการวิจัยเชิงทดลอง การนำนิทานมาใช้เพื่อการสอนสำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 99 คน มลรัฐมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มการทดลองมีความก้าวหน้าในการอ่านโดยคะแนนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.50 และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของของ แสงจันทร์ ปัญญิต (2550) ได้ศึกษากิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษและจริยธรรมของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางด้านการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง - พูดเพิ่มขึ้น และนักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมเพิ่มขึ้น

ประการที่สอง ในการจัดกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มีขั้นตอนกระบวนการและเป้าหมายอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเอาใจใส่ต่อขั้นตอนของการพูดเป็นพิเศษ โดยได้จัดขั้นตอนการสอนพูดโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานไว้ 3 ขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์มาจากแนวคิดขั้นตอนการสอนภาษาของลิตเติลวูด (Littlewood, 1995: 20 - 21) ซึ่งแบ่งได้ขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1 ขั้นตอนก่อนการเล่านิทาน (Pre-story Telling) ขั้นนี้เป็นขั้นเตรียมความพร้อมของผู้เรียนสำหรับการฟังนิทาน ซึ่งผู้สอนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การนำเข้าสู่เนื้อหาโดยการให้ผู้เรียนทายเนื้อเรื่องจากภาพที่เห็น การกระตุ้นผู้เรียนโดยการทายอุปนิสัยของตัวละครต่างๆ และการอธิบายให้ผู้เรียนฟังเกี่ยวกับเนื้อเรื่องคร่าวๆ ก่อน 2 ขั้นการเล่านิทาน (While-story Telling) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้สอนจะเล่านิทานให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นก็ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมย่อย และ 3 ขั้นหลังการเล่านิทาน (Post-story Telling) ขั้นนี้ผู้สอนจะตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังและการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการฟัง

และทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากขั้นก่อนการเล่านิทาน (Pre-story Telling) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูสอนถามคำถามจากภาพ หรือตัวละครในเรื่องนั้นๆ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้แก่ผู้เรียนและนำไปใช้ในการฝึกพูดในขั้นต่อไป ซึ่งแบ่งเป็นขั้นตอนย่อย 3 ขั้น คือ การนำเข้าสู่เนื้อหาโดยการให้ผู้เรียนทายเนื้อเรื่องจากภาพที่เห็น การกระตุ้นผู้เรียนโดยการทายอุปนิสัยของตัวละครต่างๆ และการอธิบายให้ผู้เรียนฟังเกี่ยวกับเนื้อเรื่องคร่าวๆ ก่อน ขั้นที่สอง ขั้นการเล่านิทาน (While-story Telling) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้สอนจะเล่านิทานให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นก็ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมย่อยครูแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน โดยคละความสามารถ จากนั้นครูแจกรูปภาพให้นักศึกษา และในขั้นที่ 3 ขั้นการนำภาษาไปใช้ (Production) ในขั้นนี้ครูให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ฝึกฝนมาแล้วได้อย่างอิสระ มีขั้นย่อย 2 ขั้นคือ ขั้นติดตาม (Follow-up) โดยครูใช้ใบงานที่ 3 ที่เป็นบัตรบทบาทที่ไม่มีบทสนทนา มีเพียงสถานการณ์เท่านั้น ซึ่งผู้เรียนจะคิดบทสนทนาโต้ตอบเอง และขั้นแสดงซ้ำ (Repeating the sequence) ในขั้นนี้ครูให้ผู้เรียนได้สลับบทบาทและแสดงการเล่านิทานอีกครั้งโดยครูและผู้เรียนทั้งหมดได้สังเกตและอภิปรายประเด็นการพูดภาษาอังกฤษหลังจบอย่างการแสดงการเล่านิทาน

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ในการใช้ขั้นตอนที่เป็นระบบและมีการจัดลำดับและนำเสนอการสอนเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างเห็นได้ชัด

2. การศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 สาเหตุที่คะแนนเฉลี่ยเจตคติอยู่ในระดับดีมากนี้เนื่องจากกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานมีการจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอนโดยเริ่มนำเข้าสู่เนื้อหาที่จะเรียนโดยการแสดงภาพที่เกี่ยวข้องกับนิทานที่จะสอน แล้วให้นักศึกษาลองทายเนื้อเรื่อง จากนั้นกระตุ้นผู้เรียนด้วยการตั้งคำถามเกี่ยวกับรูปภาพและเรื่องราวจากภาพที่แสดง จากนั้นครูจะสอนคำศัพท์ในนิทาน โดยใช้บัตรคำ บัตรภาพ และให้นักศึกษาฝึกออกเสียงตาม และหลังจากรู้คำศัพท์ครูจะสร้าง

ประโยชน์อย่างง่ายเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน จากนั้นให้นักศึกษาออกเสียงตาม พอนักศึกษาพอที่จะทราบคำศัพท์ และโครงสร้างในการแต่งประโยคแล้ว ครูจะแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน โดยลดความสามารถ จากนั้นครูแจกรูปภาพให้นักศึกษา พร้อมกับใบงานที่ 1 เพื่อถามคำถามเกี่ยวกับ ตัวละคร ฉาก รายละเอียดของตัวละคร เพื่อให้เป็นแนวทางให้นักศึกษาตอบคำถามลงในใบงานที่ 1 หลังจากนั้นครูแจกแถบประโยคที่จะใช้ในการเล่นนิทาน และให้นักศึกษาฝึกอ่าน เมื่ออ่านเสร็จครูให้นักศึกษาเรียงประโยคเองจากนั้น ให้เขียนเรื่องราวลงในใบงานที่ 2 และครูให้นักศึกษาฝึกเล่านิทาน โดยตั้งบทบาทสมมุติกันเองภายในกลุ่ม และใช้ สีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียงประกอบ จากนั้นครูจะสุ่มตัวอย่างนักศึกษาบางกลุ่มออกมาเล่านิทานตามที่ได้ฝึกกันหน้าชั้นเรียน และในช่วงท้ายชั่วโมงครูและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปใจความสำคัญของนิทานและถามคติสอนใจของแต่ละกลุ่มจากนิทาน พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการใช้คำศัพท์และรูปประโยค ทำให้บรรยากาศการเรียนสนุกสนาน ตื่นเต้น และทำท่ายอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งนักศึกษายังสามารถออกแบบกิจกรรมได้ด้วยตัวเองและยังได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ และเป็นธรรมชาติอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบอสมา (Bosma, 1981: 42) ได้ศึกษาผลการนำนิทานมาใช้ประกอบการสอนสำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษา พบว่า กลุ่มการทดลองมีความก้าวหน้าในการอ่านโดยคะแนนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และคราเชน (Krashen, 1981: 16) ที่ได้กล่าวถึงเจตคติกับการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ว่า แรงจูงใจและเจตคติเป็นปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะใช้ภาษาสื่อสารและต้องการนำภาษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับโคลน (Klein, 1990: 37-38) ที่ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545: 137) ที่ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นตัวช่วยเตรียมความพร้อมให้บุคคลนั้นอยู่ในสภาวะต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และเสริมสร้างบุคลิกภาพของบุคคลนั้นให้สมบูรณ์แบบ จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า เจตคติมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะเมื่อมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน เจตคติช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาต้องการใช้ภาษา และเจตคติที่ดีสามารถช่วยให้นักศึกษานำการเรียนรู้ไปสู่ความสำเร็จและมีความพยายามที่จะเรียนเพิ่มมากขึ้นจากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า การที่นักศึกษามีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

6. การนำไปใช้ประโยชน์

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ทำให้นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ในระดับดีมากและเพื่อให้กิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นครูควรสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อให้ผู้เรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษและนอกจากนี้ควรมีการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระยะยาว และความคงทนในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อศึกษาว่าหากผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในระยะเวลาที่นานพอสมควร ผู้เรียนจะมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นเพียงใดและควรศึกษาวิธีการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและน่าสนใจเช่น ภาพยนตร์ หรือวิดีโอคลิปจะช่วยกระตุ้นความสนใจผู้เรียนได้มากขึ้นเพียงใด

7. กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากสถาบันวิจัยญาณสังวร และ ผศ. สุริวัตร จันทรโสภา รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รวมไปถึงนายคำภา ภูสีฤทธิ์ หัวหน้ากองแผน ที่ได้จัดสรรทุนอุดหนุนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้ และได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี

จากคณาจารย์ทุกท่านที่ได้เป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ ในการแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

8. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2555). รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาประจำปี 2557. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2555).
- _____. (2554). หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี). ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาวิชาการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2555).
- แม้นมาส ชวลิต. (2548). หนังสือเด็ก. กรุงเทพฯ: สมาคมห้องสมุดประเทศไทย.
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แสงจันทร์ ปัญธิ. (2550). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ ฟังพูด ภาษาอังกฤษ และจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา ศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แสงรวี ดอนบัวแก้ว . (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bosma, B. (1986). An Experimental study to determine the feasibility of using literature to teach select critical reading skills to six grades. *Dessertation Abstracts International*, 42 (December): 2528-A.
- De vas, G. (1991). *Storytelling for Adults*. Colorado: Libraries Unlimited.
- _____. (1987). *The input hypothesis: Issues and implication*. Longman.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.